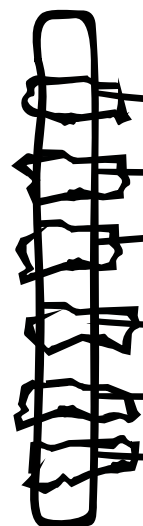

Passasjerer

KÅRE NYBAKK

Tidlig morgensang

Jeg våkner opp en morgen og jeg merker noe fint som foregår
Solen har tatt turen inn og sender noen stråler i ditt hår
Jeg går ut av sengen, ut på tunet, der er dagen alt i gang
Fuglene er oppe og de synger en tidlig morgensang

Siste rest av en morgendis
forsvinner mens jeg ser
Og et sommerlig paradis
Det viser fram sin skjønnhet mer og mer

Jeg rusler ned til elva, der jeg setter meg forsiktig på en stein
Steinen er fuktig, og vitner om et stille nattlig regn
Jeg ser ut på vannet, der det skummer og stadig er på sprang
Elva er ivrig mens den synger en tidlig morgensang

Siste rest av et morgendugg
Forsvinner der jeg er
Solas varme blir snart intens
den treffer meg på mine bare knær

En tidlig morgensang
En tidlig morgensang
En tidlig morgensang
En tidlig morgensang

Hanne

Der var du igjen

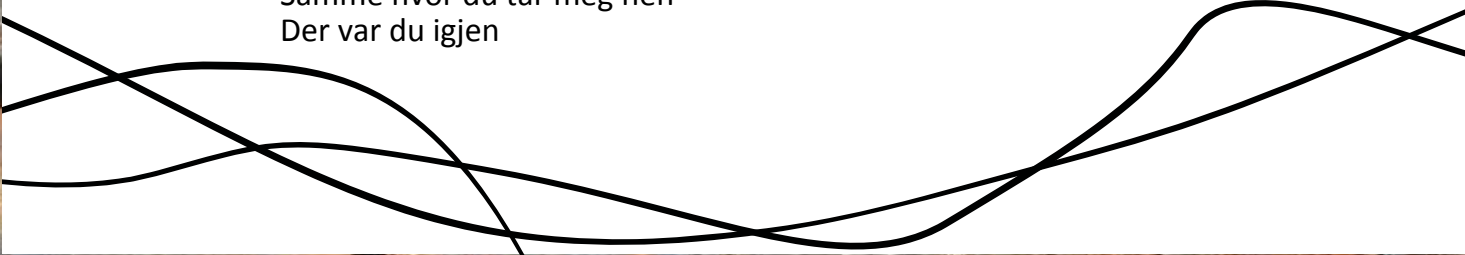
Et ord du sier litt tilfeldig, kanskje måten som du sa det på
Det får meg til å kjenne tvilen, er det noe galt mellom oss nå
Jeg kjenner jeg blir kald, og fjerner meg gradvis bort fra deg
Jeg ser at du merker det, du kommer stille bort til meg

Der var du igjen
Jeg kan kjenne at du drar meg inn
I det øyeblikket blir jeg din
Samme hvor du tar meg hen
Der var du igjen

Du ligger rett ved siden av meg, pusten din går sakte opp og ned
Allikevel så virker det som jeg, er på et annet sted
Noe som jeg strir med, som er mitt, men jeg bebreider deg
Du kjenner meg så altfor godt, du snur deg forsiktig i mot meg

Der var du igjen
Lyden av det fineste på jord
Stemmen din behøver ingen ord
Samme hvor du tar meg hen
Alt er rolig, jeg kan kjenne, nå er jeg bare her
Trenger ikke, love noe, du er fin som du er

Der var du igjen
Fingrene som holder rundt min hånd
Det er bare du som gjør det sånn
Samme hvor du tar meg hen
Der var du igjen

Abstract black lines at the bottom of the page, consisting of several overlapping, flowing, and intersecting curves that create a sense of movement and depth.

Virvelvind

Lukt av våt linoleum. Siste time ringte ut
Damen vasket trappene, med grønnsåpe og lut
"Ikke løp i gangene! Sitt i ro til klokka slår!"
"Ha takk O Gud for dagen"
"Sett stolen oppå pulten før du går!"

Torbjørn Egners lesebøker, godt brukt i fra før
Ola Ola, på Heia: En hest som nesten dør
Trikkefører Syversen, kommer opp
og gir barna skjenn
"Sett varetrekk på bøkene!"
Husk at bøkene skal brukes om igjen!"

Under en himmel kom en Virvelvind
Som feide inn i første klasse,
gjennom skolens grind
Under en himmel kom en Virvelvind
Som klatret gjennom klassene
men som ubemerket minsket trinn for trinn

"Ha takk fordi du ga meg så snill en mor og far"
"Stille! Rekk opp hånda, hvis du har et svar"
Skrive pent med penn og blekk. "Kråketær"
"Ikke regne videre, vent til de andre kommer dit du er"

Friminutt. Fotball, intenst i et kvarter
Hvis vi spiste maten fort, ble storefri litt mer
Løpe, dribble, skyte, falle. Mye skrik og skrål
Den beste velges aller først, den dårligste må alltid stå i mål

Under en himmel kom en Virvelvind
Som feide inn i første klasse, gjennom skolens grind
Under en himmel kom en Virvelvind
Som klatret gjennom klassene
men som ubemerket minsket trinn for trinn

Gymsalen ble bygget, og så ble noen brått sjenert
Noen var litt seine, puberteten litt trenert
I dusjen etter gymmen, ville alle snart forstå
Så noen dusjet helt til slutt, og noen dusjet helst med shortsene på

Under en himmel kom en Virvelvind
Som feide inn i første klasse, gjennom skolens grind
Under en himmel kom en Virvelvind
Som klatret gjennom klassene
men som ubemerket minsket trinn for trinn

Fra moll til dur

Jeg skifter ofte korder, i fra moll til dur
Da smaker kaffen bedre, og kaka får glasur
Da jeg reiste fra deg, gikk sangene i moll
Jeg gikk omkring med hevet sverd, godt skjult bakom mitt skjold

Allting gikk så sakte, allting var så trangt
Allting fikk meg til å kaste blikket veldig langt
Reglene ble mange, og føltes som tortur
Men der ute lå en frihet, og den gikk alltid i dur

Du kan gjerne bruke det for alt hva det er verdt
Men det kommer fra en menigmann, og ikke en ekspert
Fra en som er naiv og tror at vinden kanskje snur
Hvis jeg reiser til deg, og skifter korder i fra moll til dur

Det slår meg når jeg snubler over våre spor
at avstanden i mellom oss, ikke lenger er så stor
Og allting virker lysere, når det males hvitt
Og nå syns jeg det er fint at, ikke allting er så fritt

Du må gjerne bruke det for alt hva det er verdt...

Kanskje er det bare mitt liv, som går litt i revers
Når jeg bytter ut den lille, med en større ters

Du må gjerne bruke det for alt hva det er verdt...

Innsiden av hånden

Innsiden av hånden, kan man stryke noen med
Kanskje sakte over håret, mens den andre ligger ned
Når vi sitter i blant andre, kan jeg gjøre det diskret
Innsiden av hånden, kan man stryke noen med

Innsiden av hånden, kan man hilse noen med
Den kan strekkes fram så alle, som står omkring kan se
At jeg kommer som din like, og jeg kommer hit i fred
Innsiden av hånden, kan man hilse noen med

Utsiden av hånden, gir en annerledes beskjed
Den kan knyttes som en neve, og protestere med
Den kan brukes til å tvinge, fiender i kne
Utsiden av hånden, kan man... kontrollere noen med

Innsiden av hånden, kan man dele noe med
Den kan åpne stengte dører, sånn at flere kan få se
Den kan bære litt av tyngden, som noen sliter med
Innsiden av hånden, kan man dele noe med

Utsiden av hånden, gir en annerledes beskjed
Den kan knyttes som en neve, og protestere med
Den kan brukes til å tvinge, fiender i kne
Utsiden av hånden, kan man... kontrollere noen med

Innsiden av hånden, kan man leie noen med
Stolte gjennom hele byen, slik at alle kan få se
Kanskje gjennom hele livet, til man sovner inn i fred
Innsiden av hånden, kan man leie noen med

En sjørøver i sanden

Her er en sang om en mann, en som var min store helt
Det var 6 dager med krig
Djevelens kamp i mot Gud, vi heiet som om det var
finalen i Melodi Grand Prix
Dagsnytt halv ett og halv fem, vi fulgte med hvert sekund
Når denne mann rykket frem

Hvorfor synger ingen sanger om Moshe Dayan
Han som valset over Sinai, og trampet ned Golan
Hvorfor synger ingen sanger om Moshe Dayan
En sjørøver i sanden - Den helt perfekte helt i min roman
Den helt perfekte helt i min roman

Hans merke var en sort lapp, hans venstre øye var tapt
Det var blitt mistet i strid
Gikk alltid i uniform, han smilte alltid så trygt
Guds utvalgt i "Den siste tid"
Jeg skjønnte hvorfor han vant, før fiendens fly fikk tatt av
Så slo han til, før solen rant

Hvorfor synger ingen sanger...

Men tiden har en tendens, til å snu opp ned på alt
og rive heltene ned
Så glorien mistet sin glans, og han ble en parentes
der i min barndom et sted

Hvorfor synger ingen sanger...
Den helt perfekte helt i min roman

Kyss meg før solen går ned

Du tok din hånd, og rørte ved mitt hår
Jeg dro meg unna, for å skjule mine sår
Du ble helt stille, som om du hadde gjort no' galt
Men det er så mye, jeg ville ha fortalt

Men Kyss meg før solen går ned
Kyss meg før solen går ned
Dagen virker skrøpelig, kvelden gjør entré
Så kyss meg før solen går ned
Kyss meg før solen går ned

Du tok mitt hode, og la det mot ditt bryst
"Du kan høre det banker, hvis du er helt tyst"
Hele min lengsel, ville følge med
Men mine mønster, hindret meg i det

Men Kyss meg før solen går ned
Kyss meg før solen går ned
Dagen virker skrøpelig, kvelden gjør entré
Så kyss meg før solen går ned
Kyss meg før solen går ned

To rustne sjeler, to hjerter fylt av frykt
Nærhet er vanskelig, avstand føles trygt
Kjærlighet, er det som en gang var
Nå er det viktig, å beskytte det man har

Men kyss meg før solen går ned...

Passasjeren

Jeg er bare passasjeren
På det toget jeg skal ha
Men jeg reiser ingen steder
Ingen ting jeg reiser fra
Når det stopper på stasjoner
Går det noen av og på
Men jeg sitter bare stille
Det fins ingenting som jeg
denne dagen tenker på
Ingenting som jeg skal nå

Jeg er bare passasjeren
Det står et nummer på min plass
Alt som foregår der ute
kan jeg skimte gjennom glass
Snart så kommer konduktøren
Nye reisende blir sett
Men han kikker aldri på meg
Han vet at jeg sitter her
og han vet jeg har betalt
min livslange billett

Det er rart å oppleve at toget
øker farten for hver dag jeg sitter
her
Det som er tett på der ute,
det som farer fort forbi
Jeg ser ikke lenger hva det er
Men det som er langt borte,
det står litt mer i ro
En vakker by lyser i mot himmelen
Men toget kjører videre, det vil
aldri snu
så snart er alt som før igjen

Jeg er bare passasjeren
Jeg er som jeg er
Innerst inne kan jeg kjenne
at det er trygt å sitte her
Hvis jeg skulle gå av toget
Vet ingen hva som kunne skje
Så uansett hvor toget tar meg
Uansett hva jeg får se
i fra min vante plass
er jeg på samme sted

Jeg er så lei

Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg
Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg

Hver minste feil gjør du så stor
Jeg bare glemte at jeg skulle hente din gamle mor

Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg
Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg

Vet jeg sku' komme hjem før seks
Men så traff jeg en gammel venn, og det er tross alt min eks

En uendelig strøm av ord
De samme som du sa i fjor – og forfjor
Og alt skal liksom skje så fort
Og du ser bare det som ikke er blitt gjort

Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg
Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg

Du spør om kjolen er for trang
Om du har lagt på deg, og alt jeg sa var noen hundre gram

Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg
Jeg er så lei, jeg er så fed up, jeg blir så sliten av deg

Jeg blir så sliten av deg, jeg blir så sliten av deg
Jeg blir så sliten av deg

Tiden tar tilbake

Hogger øksa i stabben, nå må ryggen ha en hvil
Tørker svette i panna, og får fram et lite smil
Ser silhuetten, mot skjulets åpne dør
Han virker så liten, mindre enn han gjorde før

Arbeidsjakke av blåtøy, skyggelua er gul
"Det er ikke sikkert, jeg lever nå til Jul"
Bare noe han sier, han arbeider fortsatt lett
Jeg vet ikke ennå, at han likevel får rett

Det er som tiden tar tilbake det som den har gitt
Livet som vi kjenner leves på kreditt
Det er som tiden tar tilbake det som den har gitt
Lisensen har løpt ut, tiden henter tilbake det den anser som sitt

Hans øyne er gamle, men er fortsatt interessert
Men ørene er store, og virker malplassert
Ytterveggen er dekket, av stabler med hogget ved
Å kløyve små kubber, er det han fyller dagen med

Det er som tiden tar tilbake det som den har gitt...

Dypper sukkerbiten i kaffen, mens han sitter ned på en karm
Slurper kaffen i seg fra skåla, som han gjør når kaffen er varm
Sover middagslur innpå sofaen, og snorker med fin resonans
Katten hopper opp i fra gulvet, og legger seg på magen hans

Det er som tiden tar tilbake det som den har gitt...

All tekst og musikk er skrevet av Kåre Nybakk

Kåre Nybakk: Vokal og akustiske gitarer

Hanne Haugsand: Vokal på "Der var du igjen" og koring

Kari Iveland: Vokal på "Kyss meg før solen går ned"

Gunhild Mathea Olaussen: Fiolin

Richard Johnsen: Piano, orgel, bass, perkusjon, elgitar
og akustisk gitar

Innspilt i "In Your Face" studio i Oslo vår og høst 2014

Med Richard Johnsen som arrangør og produsent

Masteret hos Propeller Mastering høsten 2014,
med Morgan Nicolaysen som mastering engineer

Elisabeth Atter: Design

Juan Carlos Graciano: Layout

Eivind von Døhlen: Foto

KÅRE NYBAKK

Passasjeren

Tidlig morgensang	3:36
Der var du igjen	3:33
Virvelvind	4:50
Fra moll til dur	3:29
Innsiden av hånden	3:41
En sjørøver i sanden	3:35
Kyss meg før solen går ned	3:54
Passasjeren	4:18
Jeg er så lei	3:17
Tiden tar tilbake	4:21

GRAPPA

GRCD 4469